

СПРАВА «СУСЛОВ ПРОТИ УКРАЇНИ»

(CASE OF SUSLOV v. UKRAINE)

(Заява № 46298/19)

Стислий виклад рішення від 06 жовтня 2022 року

14 листопада 2019 року Європейський суд з прав людини (далі – Європейський суд) застосував тимчасовий захід згідно з Правилем 39 Регламенту Європейського суду і вказав Уряду України негайно перевести заявника до спеціалізованої лікарні для завершення медичного огляду у зв'язку з його гепатитом С, провести медичне обстеження у зв'язку з його отруєнням ртуттю та забезпечити заявнику необхідне лікування гепатиту С і отруєння ртуттю згідно з рекомендаціями лікаря.

До Європейського суду заявник скаржився за статтею 3 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) у зв'язку з ненаданням йому належної медичної допомоги під час тримання під вартою. Заявник скаржився за статтями 6 і 13 Конвенції на надмірну тривалість цивільного провадження та відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цим. Заявник також висунув скарги, що невиконання Урядом України тимчасового заходу відповідно до Правила 39 Регламенту Європейського суду порушило його право на подання індивідуальної заяви згідно статті 34 Конвенції. Насамкінець заявник також висував інші скарги за Конвенцією.

Розглянувши скаргу заявника за статтею 3 Конвенції, Європейський суд зазначив, що медична допомога, яка надається в установах виконання покарань, має відповідати рівню допомоги, яку органи державної влади зобов'язалися надавати для всього населення. Проте це не означає, що кожному ув'язненому має гарантуватися медичне лікування на тому самому рівні, що й у найкращих медичних закладах поза межами установ виконання покарань. Європейський суд вже встановлював порушення щодо питань, аналогічних тим, які розглядаються у цій справі, тому констатував порушення статті 3 Конвенції.

Стосовно поданих скарг, які також порушували питання за статтями 6, 13 і 34 Конвенції, Європейський суд дійшов висновку, що ці скарги також свідчать про порушення Конвенції в контексті його висновків в рішенні «Карнаушенко проти України».

Інші скарги у заяві були визнані неприйнятними та відхилені Європейським судом.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. Оголошує прийнятними скарги на ненадання органами державної влади належної медичної допомоги заявнику під час тримання під вартою, надмірну тривалість цивільного провадження та відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту, як зазначено в таблиці у додатку, а решту скарг у заяві – неприйнятними;

2. Постановляє, що ці скарги свідчать про порушення статті 3 Конвенції у зв'язку з ненаданням належної медичної допомоги під час тримання під вартою;

3. Постановляє, що було порушено Конвенцію у зв'язку з іншими скаргами, висунутими за усталеною практикою Суду (див. таблицю в додатку);

4. Постановляє, що держава-відповідач не виконала тимчасовий захід, вказаний Судом відповідно до Правила 39 Регламенту Суду, порушивши своє зобов'язання згідно зі статтею 34 Конвенції (див. таблицю в додатку);

5. Постановляє, що:

(a) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявнику суми, зазначені у таблиці в додатку, які мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (simple interest) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.

6. Відхиляє решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції».